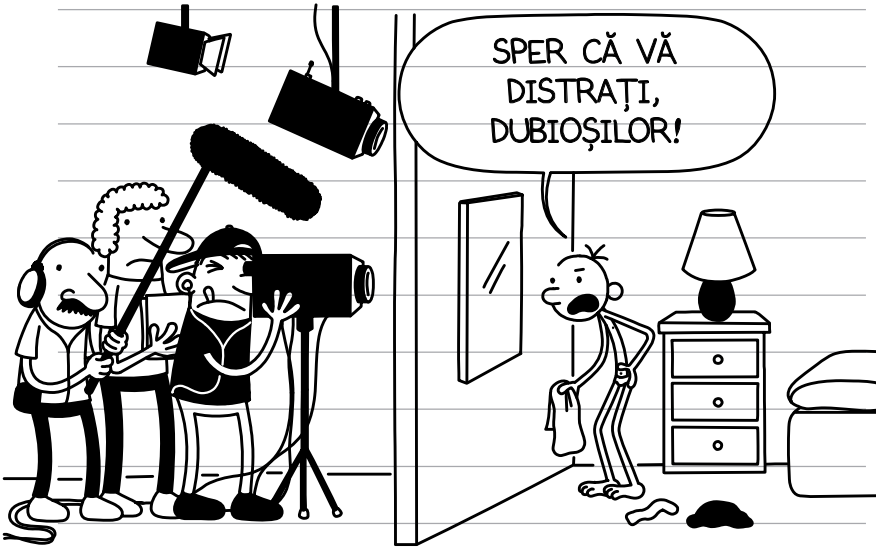
OCTOMBRIE

Miercuri

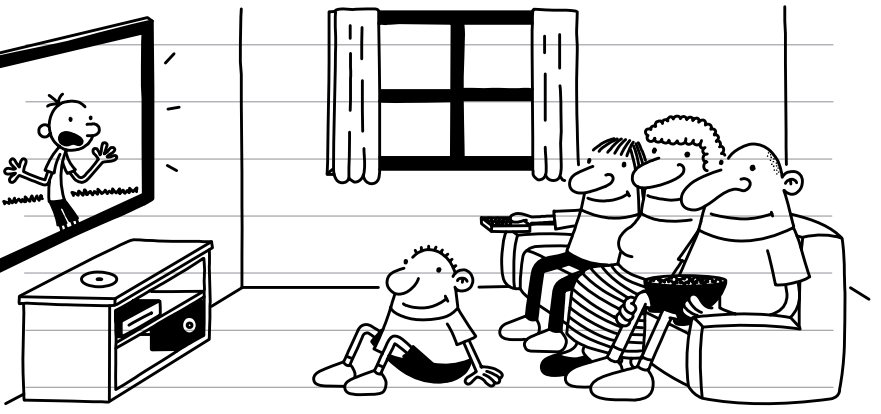
Mereu îmi zic părinții că lumea nu se învârte-n jurul meu, dar câteodată mă întreb dacă nu cumva SE ÎNŞALĂ.

Am văzut mai demult un film despre un tip care e filmat în secret toată viața, pentru o emisiune TV. Tipul e celebru pe tot mapamondul fără măcar să ȘTIE.

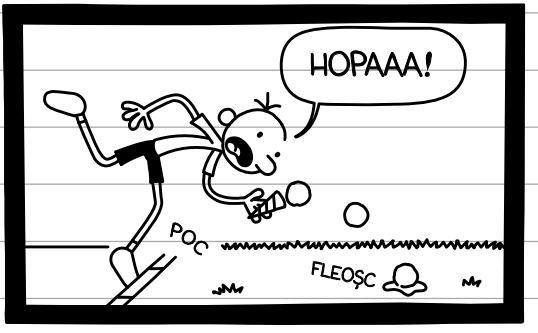
Ei bine, după ce-am văzut filmul ăla, am început să mă gândesc că probabil acelaşi lucru mi se întâmplă şi MIE.

La început mă enerva ideea că viața mea era difuzată fără acordul meu. Apoi mi-am dat seama că, de fapt, ar fi chiar MIȘTO dacă în fiecare zi milioane de oameni s-ar uita la ce mai fac.

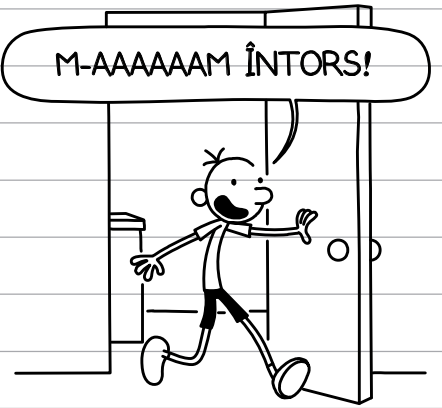
Câteodată mă întreb dacă nu cumva viața mea e prea PLICTISITOARE ca să fie subiectul unei emisiuni TV, așa că inventez din când în când mici momente distractive pentru spectatorii mei.

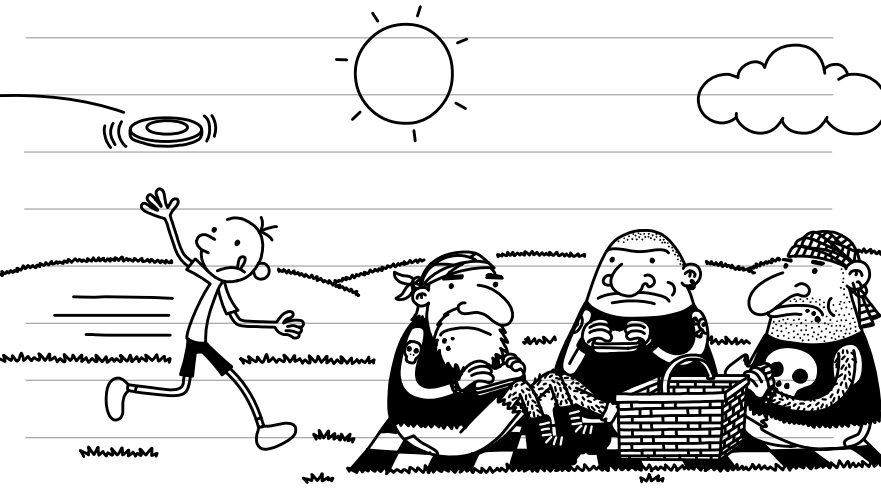
Şi mai fac o chestie: din când în când trimit anumite semnale, astfel încât publicul să se poată prinde că eu sunt de fapt conştient de situaţie.

Dacă viaţa mea e o emisiune TV, cu siguranţă există pauze publicitare. Presupun că le difuzează când sunt la toaletă, aşa că mereu ies de-acolo cu o replică studiată.

Câteodată mă întreb însă unde se termină viața mea ADEVĂRATĂ și unde începe cea REGIZATĂ. Multe dintre lucrurile care mi se întâmplă sunt atât de ridicole, încât ajung să mă întreb dacă nu cumva CINEVA trage sforile pe-acolo.

Dacă, până la urmă, totul e fals, mă-ntreb de ce n-ar putea MĂCAR să-mi dea din când în când niște povești mai interesante.

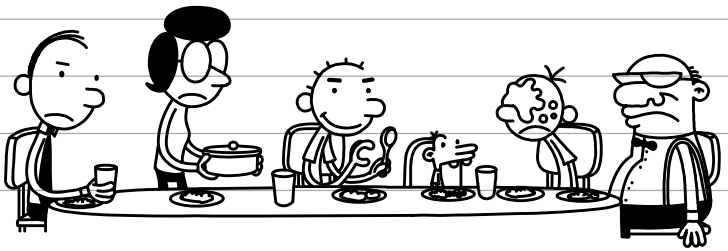
Uneori mă întreb dacă oamenii din viața mea sunt ceea ce PAR a fi sau sunt, de fapt, niște ACTORI.

Dacă sunt actori, atunci sper ca băiatul care-l joacă pe Rowley să primească un premiu, fiindcă se descurcă de minune să pară un idiot.

Și dacă fratele meu Rodrick e doar un tip care-i PLĂTIT să se poarte ca un nemernic, atunci îl văd în cu totul altă lumină.

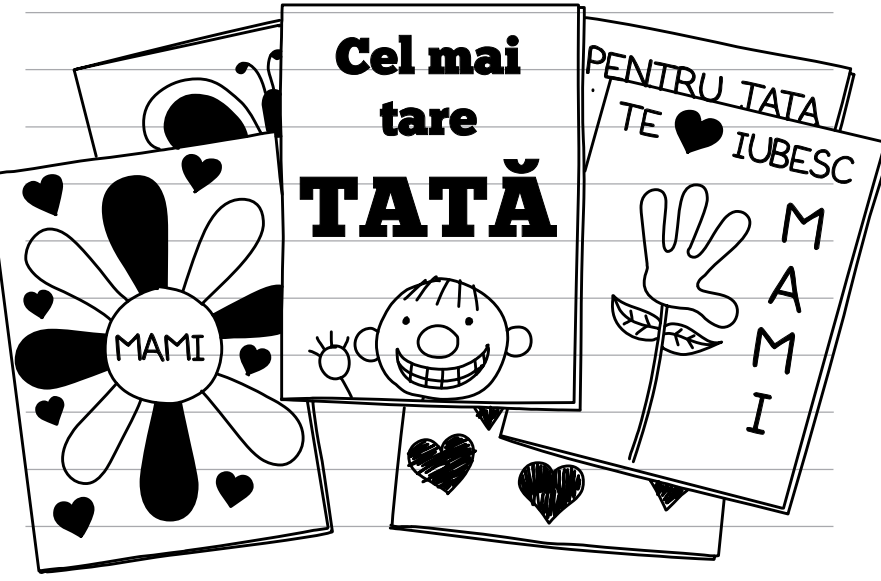
Cine știe? Poate că în realitate e un tip pe cinste, cu care mă voi împrieteni cândva.

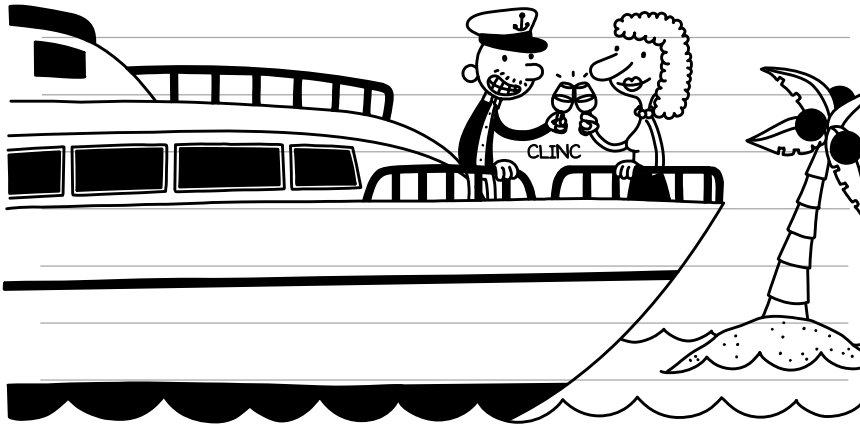
Mai ciudat ar fi ca PĂRINȚII mei să fie actori.

Am făcut o mulțime de felicitări de Ziua Mamei și a Tatălui de-a lungul anilor. Dacă totul e o minciună, atunci merit să fiu răsplătit pentru tot efortul.

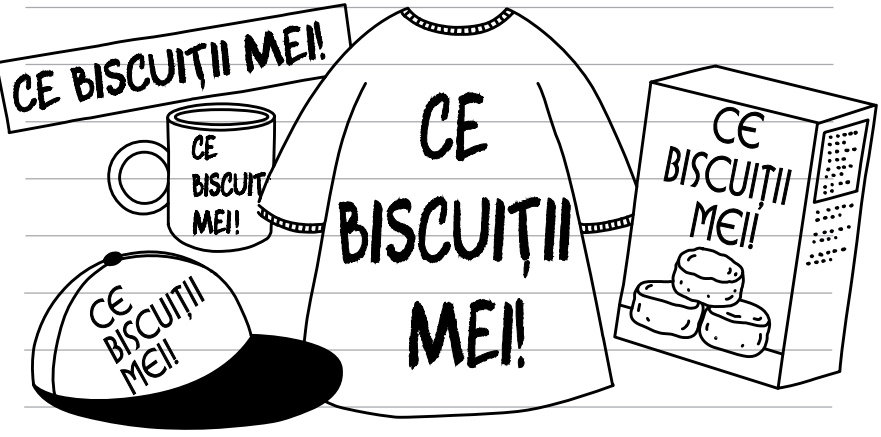
Dacă tot veni vorba de bani, fac pariu că părinții mei ADEVĂRAȚI s-au aranjat pentru toată viața, datorită mie.

În orice caz, fac tot ce-mi stă în putere pentru a mă asigura că o să primesc banii mai târziu. În majoritatea serialelor există o frază-cheie, pe care actorii o spun cel puțin o dată pe episod. Așa că am inventat ȘI EU una, pe care o strecor din când în când în discuții.

Mai târziu o voi imprima pe toate obiectele imaginabile şi-o să mă îmbogăţesc din vânzări.

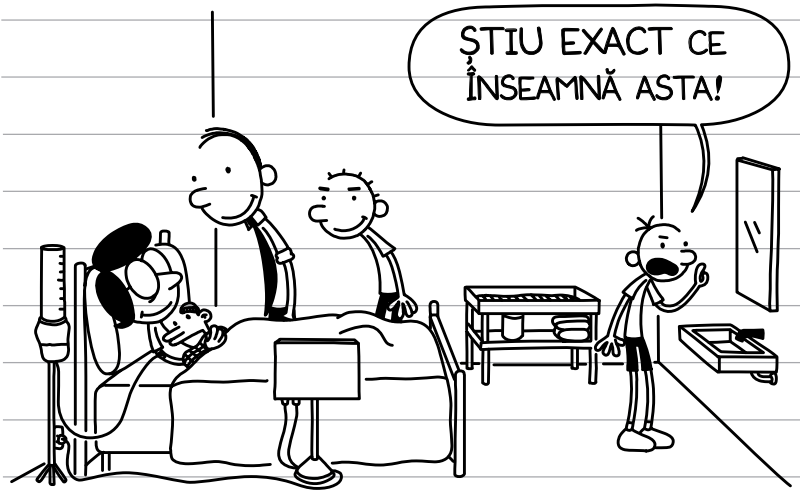

Pot garanta măcar ATÂT: eu nu voi ajunge niciodată că acele vedete expirate care vând poze cu autograf când rămân fără bani.

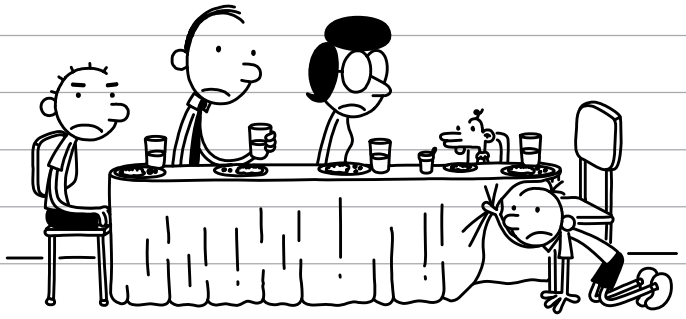
Singurul lucru pe care l-am învățat despre televiziune e că, mai devreme sau mai târziu, orice serial se anulează. Dar în ultimul sezon introduc de obicei un animal sau un copil simpatic care să crească audiența.

Așa că, atunci când s-a născut frățiorul meu, Manny, m-am gândit că vor să mă înlocuiască cu o față nouă.

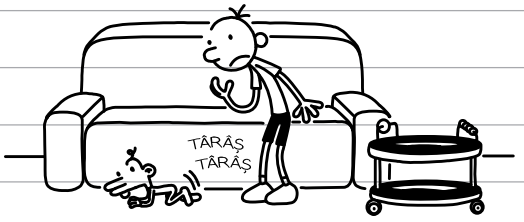

N-am putut să-mi dau seama cum un bebeluș ar putea să fie ACTOR așa, din prima. M-am gândit că Manny poate e o păpușă controlată de la distanță de către un adult.

Am tot încercat să aflu care e adevărul, dar până la momentul actual nu am nicio probă.

Pe măsură ce frățiorul meu creştea, a devenit clar că se deplasează de unul singur. Aşa am ajuns să-mi pun problema că Manny ar putea să fie, de fapt, o jucărie cu cheiță ultramodernă sau poate chiar un fel de ROBOT.

Apoi, m-am gândit că şi CEILALȚI erau roboți, asta însemnând că eu eram singura ființă umană din familia mea. Roboții au nevoie de curent ca să se încarce, o explicație posibilă pentru faptul că avem câte două sau trei prize în fiecare cameră din casă.